Właściwość organów pomocy społecznej

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: niedziela, 04, luty 2018 07:26
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 1742

Z samej natury zakład pielęgnacyjno-opiekuńczy służy jedynie do krótkotrwałego, czasowego pobytu w celach medycznych i nie można uznać go za lokal mieszkalny w rozumieniu przepisów o ochronie praw lokatorów i mieszkaniowym zasobie gminy. Postanowienie z 19 grudnia 2017 r. sygn. I OW 217/17.

Sąd rozpatrując wniosek w przedmiocie wskazania organu właściwego do rozpoznania wniosku o skierowanie do domu pomocy społecznej wskazał, że osobą bezdomną, zgodnie z art. 6 pkt 8 ustawy o pomocy społecznej, jest osoba niezamieszkująca w lokalu mieszkalnym w rozumieniu przepisów o ochronie praw lokatorów i mieszkaniowym zasobie gminy i niezameldowana na pobyt stały, w rozumieniu przepisów o ewidencji ludności i dowodach osobistych, a także osoba niezamieszkująca w lokalu mieszkalnym i zameldowana na pobyt stały w lokalu, w którym nie ma możliwości zamieszkania. Przepis ten przewiduje zatem dwa odrębne stany faktyczne pozwalające na uznanie osoby za bezdomną. Pierwszy odnosi się do osoby, która nie mieszka w lokalu mieszkalnym i jednocześnie nie posiada stałego zameldowania, drugi dotyczy osoby niezamieszkującej w lokalu mieszkalnym, posiadającej stałe zameldowanie w lokalu, w którym nie ma możliwości zamieszkania. W przypadku każdego z tych stanów przewidziane w ustawie przesłanki muszą występować łącznie.

Źródło: CBOSA

Phoca PDF